25 Οκτωβρίου 2013

Σε ευχαριστώ Κύριε!

/ Γενικά Θέματα

Φώτη Κόντογλου

Σε ευχαριστώ, Κύριε πολυέλεε, σε υμνώ, σε δοξάζω, γιατί μ' έπλασες από το τίποτα. Αλλά δεν μ' έπλασες μονάχα μια φορά, αλλά και κάθε μέρα με πλάθεις από το τίποτα, επειδή και κάθε μέρα με βγάζεις από τον ίσκιο του θανάτου που ξαναπέφτω. Μέσα στον ακαταμέτρητο τον κόσμο, μέσα στη μυρμηγκιά των ανθρώπων, είμαι ένα τίποτα. Ο κάθε άνθρωπος είναι ένα τίποτα. Και μολαταύτα τον κάθε άνθρωπο τον θυμάσαι και τον βρίσκεις και τον τραβάς προς εσένα και τον ζωοποιείς από πεθαμένον, και τον ξαναπλάθει το πατρικό χέρι σου, σαν να είναι ο καθένας μας μονάχα αυτός στον κόσμο. Η κραταιά δύναμη σου βαστά όλη την κτίση κι όλες τις ψυχές σαν νάνε μια και μονάχη. Και τις κάνεις να νιώσουνε την αθανασία σαν νάνε μια και μονάχη η καθεμιά και σε νιώθουνε πατέρα τους σπλαχνικόν, που δεν κουράζεται να συγχωρά και να ξαναπλάθει τον εαυτό μας, που πεθαίνει κάθε ώρα από την αμαρτία.

Πηγή:isagiastriados.com